

Arrest

nr. 287 562 van 14 april 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. NDIKUMASABO
Gulden-Vlieslaan 77
1060 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Burundese nationaliteit te zijn, op 5 september 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 augustus 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 januari 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 januari 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat REIGNS NTEKEDI *loco* advocaat M. NDIKUMASABO en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“ A. Feitenrelaas

U verklaart een Burundees staatsburger te zijn geboren te Buyenzi in Bujumbura. Uw vader is van Tutsi origine, uw moeder is Hutu. U heeft uw hele leven in Buyenzi gewoond. In 2016 maakte u uw middelbare studies af. U trachtte een verdere vorming of universitaire studies te beginnen maar praktische problemen verhinderden dit. U verklaart sindsdien niets meer te hebben gedaan en gewoon thuis te zijn gebleven, u heeft nooit gewerkt. Op 24 juni 2021 werd uw vader van bij u thuis meegenomen. Uw moeder ging navraag doen bij de politie naar uw vader. Jullie vernamen dat uw vader werd gedood. U meent dat uw vader werd gedood omdat hij lid is van de oppositiepartij CNL (Congrès National pour la Liberté). Uw moeder besloot kort daarna, in juli 2021, dat uw broer S., die alles had zien gebeuren, het land diende te verlaten voor zijn veiligheid.

De gezondheid van uw moeder ging door de stress sterk achteruit. Haar broer bracht haar naar Tanzania voor verzorging maar zij is daar op 29 september 2021 overleden. U woonde daarna bij een tante en oom. U hoorde vervolgens dat werd getracht de velden van uw vader in te nemen. Volgens uw oom zijn de personen die uw vader hebben gedood en die zijn percelen trachten in te nemen Imbonerakure, een jongerenmilitie van de partij aan de macht. Op 04 februari 2022 was u onderweg naar huis toen uw naam werd geroepen vanuit een voertuig. U werd gevraagd in te stappen, u weigerde maar ze verplichtten u in te stappen. U werd onder dwang naar een huis gebracht en daar seksueel misbruikt. U werd daarbij bedreigd dat dit nog maar het begin was en dat zij zich afvroegen waarom uw vader als Tutsi zich bij een partij van Hutu's aansloot. U geraakte zwanger door dit seksueel misbruik. U verwacht eind oktober 2022 een zoon. Na deze problemen begon uw oom uw vertrek uit het land te organiseren. Op 08 mei 2022 ging u met de bus naar Kampala, daar diende u de procedure te doorlopen om een visum te verkrijgen. Er werd voor u geregeld dat u een visum verkreeg om in Nederland op te treden op een festival. Toen u in Kampala verbleef leerde u S.S. kennen. U begon een relatie met hem. Hij reisde met u mee naar België en diende eveneens een verzoek tot internationale bescherming in (CGVS-kenmerk [...]). Op 27 juni 2022 keerde u, eveneens per bus, terug naar Burundi om vervolgens op 29 juni 2022 per vliegtuig naar België te reizen. Bij uw aankomst in België werd u echter tegengehouden samen met 6 anderen omwille van een onduidelijk reisdoel. U werd daarbij overgebracht naar het gesloten transitcentrum Caricole. Op 30 juni 2022 diende u een verzoek tot internationale bescherming in.

U legt geen documenten neer ter ondersteuning van uw asielrelaas. Een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud werd u op 09 augustus 2022 toegezonden.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid met betrekking tot uw identiteit en/of uw nationaliteit door valse informatie of valse documenten te verstrekken of door informatie of relevante documenten die een negatieve invloed op de beslissing hadden kunnen hebben, achter te houden, rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart te vrezen gedood te worden door de Burundese autoriteiten vanwege de politieke activiteiten van uw vader. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw bewering om deze redenen door de Burundese autoriteiten geïndiceerd te zijn geweest.

In de eerste plaats lijken de door u aangehaalde problemen voornamelijk verband te houden met een grondconflict.

U geeft aan dat na het overlijden van uw vader uw familie werd aangesproken jullie gronden af te staan (notities persoonlijk onderhoud (verder CGVS) p.13). Een dergelijk conflict rond gronden houdt echter geen verband met de criteria zoals vooropgesteld in de Conventie van Genève, meer bepaald vervolging omwille van ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. **U weet niet concreet aan te tonen om welke reden u vermoedt dat de aanslag op uw vader enige politieke inslag had.** U verklaart dat het niet anders kan dan dat het met politiek te maken heeft maar weet dit op geen enkele manier te verduidelijken. U verklaart enkel dat het niet anders kan dan politiek zijn maar verwijst daarvoor louter naar het feit dat uw moeder u dit had gezegd (CGVS p.17). **Bovendien weet u niet aan te tonen welke gevolgen u bij een terugkeer zou kennen omwille van dit conflict.** U verklaart niet te weten of dit conflict reeds werd opgelost. U werd reeds kort na het overlijden van uw vader in juni 2021 over deze gronden aangesproken, maar toch weet u niet te

verduidelijken wat, een jaar later, de huidige situatie omtrent deze percelen is en wat uw oom heeft gedaan om dit conflict op te lossen (CGVS p.16). Indien u enige gevolgen vreest omwille van dit conflict valt het te verwachten dat u op de hoogte bent van de ontwikkelingen binnen dit conflict. **Louter op basis van een grondconflict weet u derhalve niet te overtuigen nood te hebben aan internationale bescherming.**

Indien er al enige politieke grondslag ligt aan de door u aangehaalde problemen weet u evenmin te overtuigen dat dit in uw hoofde enige vrees voor vervolging zou inhouden.

Het schaadt uw geloofwaardigheid vervolging te kennen om politieke redenen dat u zo goed als geen kennis heeft over de politieke activiteiten van uw vader, hetgeen aan de basis ligt van de problemen die u verklaart te hebben gekend in Burundi. Het enige wat u weet bij te brengen over de activiteiten van uw vader is het feit dat hij lid was van CNL. Wanneer u wordt gevraagd uit te wijden over wat zijn activiteiten voor deze partij precies inhielden verklaart u hier niets over te weten en hier nooit iets over te hebben gehoord of van te hebben opgemerkt. U zou enkel hebben opgemerkt dat hij met zijn vrienden over politiek praatte en zei dat deze partij de beste was. U herhaalt enkel te weten dat hij lid was (CGVS p.10) maar komt enkel tot deze conclusie omdat u hem hier van tijd tot tijd over hoorde praten (CGVS p.11). Nooit zou u andere activiteiten van uw vader hebben opgemerkt en u weet dan ook niet aan te geven wat er voor u voor zorgde dat u veronderstelt dat uw vader een effectief lid is van deze partij. Wanneer u wordt gevraagd wat voor u aangaf dat uw vader lid is van deze partij en niet enkel een sympathisant die met zijn vrienden over politiek praat, weet u hier geen enkel antwoord op te bieden. U verwijst daarbij louter naar uw verklaringen dat hij omwille van zijn politieke activiteiten om het leven zou zijn gebracht (CGVS p.12). **Zodoende weet u zelfs niet aan te geven wat voor u leidt tot de conclusie dat uw vader actief bij deze partij zou betrokken zijn.** Voorts blijkt uit uw verklaringen dat u nooit heeft opgemerkt dat uw vader ooit voordien enige problemen kende omwille van zijn politieke betrokkenheid. U weet niet of hij ooit al eerder onder druk werd gezet omwille van zijn politieke activiteiten (CGVS p.16). Evenmin weet u enige specifieke reden aan te halen om dewelke uw vader op dat moment zou zijn aangevallen. U verklaart niet te weten of iets gebeurd was waardoor zij hem thuis kwamen opzoeken (CGVS p.17). Ook over de andere leden van CNL die u meent te kennen weet u niets over hun effectieve betrokkenheid bij de partij. U verklaart dat uw oom eveneens betrokken was bij de partij maar ook over zijn activiteiten meent u niets af te weten (CGVS p.12). Zelfs over CNL op zich heeft u zo goed als geen enkele kennis. U verklaart er niet veel over te weten, het enige wat u weet is dat zij een oppositiepartij zijn, wat het acroniem betekent en wie de leider van de partij is. U geeft geen idee waar deze partij voor staat en kent geen enkele andere vooraanstaande persoon binnen deze partij (CGVS p.22). **Dat u helemaal niets meent af te weten van de activiteiten van uw vader en de achtergrond van zijn problemen zorgt er reeds voor dat u niet weet te overtuigen omwille van deze activiteiten zelf problemen te hebben gekend of te zullen kennen bij een terugkeer naar Burundi.**

Vervolgens legt u tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot een element die de kern van uw relaas uitmaakt, wat uw geloofwaardigheid verder ondermijnt. U verklaart dat slechts één keer naar uw huis werd gekomen en dat zij daarbij niet eens binnen kwamen. U verklaart dat er geen andere momenten zijn geweest waarbij mensen bij u thuis kwamen om jullie lastig te vallen. U verklaart zelfs niets gerelateerd aan CNL in huis te hebben (CGVS p.19). Voor de Dienst Vreemdelingenzaken echter stelt u hiermee in strijd dat op 03 februari 2022 opnieuw mensen naar uw huis kwamen en pakketten van CNL hebben gevonden en meegenomen. Het is bovendien eveneens in dit kader dat u het seksueel misbruik dat u zou ondergaan hebben situeert. U stelt namelijk op dat moment door hen te zijn meegenomen en aangerand te zijn geweest (zie vragenlijst CGVS vraag 5). Deze twee versies van de door u aangehaalde feiten zijn dan ook zodanig tegenstrijdig dat zij uw geloofwaardigheid volledig ondermijnen. Het feit dat u aanhaalt dat gedurende uw eerste interview fouten kunnen zijn gemaakt aangezien dit in het Engels verliep (CGVS p.3) biedt hiervoor onvoldoende verschoning. Het feit dat u een ingrijpende gebeurtenis als een aanval op uw huis de ene keer wel vermeldt en een volgende keer volledig achterwege laat kan bezwaarlijk louter te wijten zijn aan het feit dat u zich niet volledig vrij kon uitdrukken in het Engels.

Daarenboven is het gezien uw profiel weinig geloofwaardig dat u zelf geïmagineerd zou zijn geweest omwille van de activiteiten van uw vader, die bovendien ondertussen overleden is. U verklaart op geen enkele manier zelf politiek actief te zijn of ook maar enige interesse te hebben in politiek. U bent niet lid van enige organisaties of politieke bewegingen, nam nooit deel aan politieke activiteiten, ging nooit manifesteren of protesteren en verklaart zelfs dat politiek u in het geheel niet interesseert (CGVS p.9-10).

Ook het feit dat u verklaart helemaal niets te weten over CNL, de partij waardoor u problemen zou hebben gekend, toont aan dat u er geen enkele politieke interesse op na houdt (CGVS p.21-22). **Gezien uw volledig apolitieke profiel is het reeds op zich uiterst opmerkelijk dat u de aandacht zou trekken en dat in die mate dat zij u naar het leven zouden staan.**

Ook aan het feit dat u het misbruik dat u zou hebben gekend kadert binnen enige politieke vervolging omwille van uw vader kan sterk getwijfeld worden. Zo verklaart u geen enkel probleem te hebben gekend in de periode na het overlijden van uw vader tot aan het moment dat u op straat werd aangesproken. U verklaart dat uw oom u nooit iets zei over problemen in deze periode en dat u evenmin zelf enige problemen had opgemerkt (CGVS p.17-18). U verklaart zelf geen problemen te hebben gekend en in die periode door niemand te zijn benaderd. Ook van andere vrienden van uw vader hoorde u niet dat zij enige problemen kenden (CGVS p.20). U zou daarenboven buiten het moment dat u werd onder dwang meegenomen nooit persoonlijk zijn aangesproken met betrekking tot de activiteiten van uw vader (CGVS p.18), wat het des te opmerkelijk maakt dat u alsnog om deze reden problemen zou kennen. **U weet daarbij evenmin enige aanleiding aan te halen waarom u meer dan een half jaar later opnieuw om politieke redenen geviseerd zou zijn geweest.** U verklaart niet te weten of iets veranderde in uw situatie en herhaalt dat u met niemand enige problemen had voordien (CGVS p.20). Dat u uit het niets vanwege de activiteiten van uw vader, die meer dan een half jaar eerder was overleden, opnieuw problemen zou kennen, is weinig aannemelijk. Bovendien heeft u in de twee maanden na dit incident evenmin enige problemen gekend die u er toe brachten het land te verlaten (CGVS p.21). Het valt derhalve moeilijk aan te nemen dat de door u aangehaalde feiten het gevolg zouden zijn van de politieke activiteiten van uw vader.

Ten slotte meent het Commissariaat-generaal in het licht van de objectieve informatie waarover het beschikt (Cedoca, COI Focus: « Burundi – Le traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays » van 28 februari 2022 https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_burundi_le_traitement_reserve_par_les_autorites_nationales_a_.20220228.pdf) dat het loutere feit dat een Burundese onderdaan in België heeft verbleven of er is doorgereisd, meer bepaald als verzoeker om internationale bescherming, niet van dien aard is dat hierdoor, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging ontstaat indien hij naar Burundi terugkeert.

Ten eerste, hoewel in 2015 de betrekkingen tussen België en Burundi verslechterden, blijkt uit de objectieve informatie dat de diplomatieke betrekkingen tussen Burundi en de Europese Unie en specifiek België sinds enkele jaren ontspannen.

Hoewel verwijzingen naar "kolonistoren" nog steeds vaak voorkomen in het discours van hooggeplaatste politici, is de vijandigheid van de Burundese staat ten opzichte van België sinds 2018 afgenomen.

Zo hebben er sinds eind 2020 verscheidene officiële ontmoetingen op hoog niveau plaatsgevonden tussen president Ndayishimiye of zijn minister van Buitenlandse Zaken, Albert Shingiro, en vertegenwoordigers van de Europese Unie en haar lidstaten, waaronder België, zowel in Bujumbura als in Europa. Op 15 februari 2022 vloog president Ndayishimiye naar Brussel om deel te nemen aan de top tussen de Europese Unie en de Afrikaanse Unie op 17 en 18 februari 2022. Dit is het eerste bezoek van een Burundees staatshoofd aan Europa sinds 2014.

Deze ontspanning in de relaties tussen Burundi en België wordt bovendien bevestigd en benadrukt door verschillende door Cedoca gecontacteerde bronnen, die van mening zijn dat individuele verblijven van Burundese onderdanen hierdoor in het algemeen minder verdacht en minder riskant worden.

Wat de terugkeer van Burundese onderdanen naar hun land betreft, hoewel de Dienst Vreemdelingenzaken tussen 2019 en 2022 13 vrijwillige terugkeren registreerde, meldde de DVZ dat er in diezelfde periode geen gedwongen terugkeer had plaatsgevonden.

De Dienst Vreemdelingenzaken benadrukt dat de plaatselijke autoriteiten in geval van gedwongen repatriëring vooraf worden ingelicht want de laissez-passers worden uitgereikt op basis van de vluchtgegevens die de DVZ aan de ambassade van het desbetreffende land verstrekt. De DVZ deelt echter nooit mee dat een persoon een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. Er is dus geen reden om aan te nemen dat de Burundese autoriteiten ervan op de hoogte zouden kunnen zijn dat een van hun onderdanen die naar het land is teruggekeerd, in België een verzoek om internationale

bescherming heeft ingediend. Hoewel de eind 2021 aangenomen wet tot regeling van de migraties naar Burundi de illegale binnenkomst, het illegale verblijf en het illegale vertrek uit het land strafbaar stelt, heeft Cedoca bovendien geen enkele wettelijke bepaling gevonden die veroordeelt dat iemand internationale bescherming heeft aangevraagd of in Europa heeft verbleven.

Vervolgens, wat de aanwezigheid van de Burundese autoriteiten op de luchthaven van Bujumbura betreft, waren de meeste gesprekspartners van het CGVS het eens over de aanwezigheid van de politie - met name de medewerkers van het Commissariaat-generaal voor Migratie (de vroegere "police de l'air, des frontières et des étrangers" (P.A.F.E.), die de immigratie en emigratie regelt en de reisdocumenten controleert) - en over de aanwezigheid van de Nationale Inlichtingendienst (SNR), hoewel ze niet allemaal dezelfde autoriteiten vermelden. Andere afzonderlijke gesprekspartners melden de aanwezigheid van andere instellingen zoals de nationale politie, agenten van het presidentschap, militairen, ontvangers van de Burundese belastingdienst en gezondheidsmedewerkers van het Nationaal Instituut voor Volksgezondheid.

Enmaal op Burundese bodem maakt geen enkele contactpersoon melding van specifieke procedures of controles voor Burundezers die naar het land terugkeren.

Bovendien stelde de door de Mensenrechtenraad van de Verenigde Naties opgerichte onderzoekscommissie voor Burundi sinds maart 2020 vast dat de vijandigheid jegens gerepatrieerden is afgenomen en maakt geen enkel internationaal verslag over de mensenrechtensituatie in Burundi sinds 2019 melding van problemen bij de terugkeer op het grondgebied van Burundese onderdanen die vanuit België (of andere plaatsen) per vliegtuig terugkeren.

Het Commissariaat-generaal heeft van zijn gesprekspartners geen precieze of concrete informatie gekregen over eventuele problemen waarmee uitgeprocedeerde verzoekers om internationale bescherming in Europa, met name in België, worden geconfronteerd. Het CGVS beschikt dus niet over aanwijzingen dat een Burundese onderdaan die naar Burundi terugkeert, problemen met zijn autoriteiten zou hebben alleen omdat hij door België is gereisd of in België heeft verbleven.

Hoewel sommige gesprekspartners afzonderlijk melding maakten van eventuele probleemsituaties voor bepaalde categorieën van personen (leden van de burgermaatschappij, journalisten, politieke tegenstanders, personen die openlijk kritiek hebben op de regering, enz.) of voorbeelden noemden van personen die werden onderworpen aan ernstige verhoren, werden gearresteerd of zelfs opgesloten, stelt het Commissariaat-generaal vast dat geen van deze gesprekspartners ook maar de geringste concrete informatie verstrekten over de identiteit en het profiel van de genoemde voorbeelden.

Het Commissariaat-generaal merkt evenwel op dat de meesten als enig concreet geval dat van Beatrice Nyamoya noemen, die in november 2021 bij haar terugkeer naar Burundi werd gearresteerd en een week lang werd vastgehouden. Het Commissariaat-generaal stelt echter vast dat zij uit Rwanda - en niet uit België - terugkeerde en wijst op een aantal zeer specifieke elementen van haar profiel die de aandacht van de autoriteiten kunnen trekken: zij is een bekende activiste voor vrouwenrechten en is verwant met een politieke tegenstander in ballingschap die kritisch staat tegenover de regering. Het gaat hier dus om een specifiek geval van een persoon met een profiel van politieke tegenstander, zodat uit dit individuele geval geen algemene conclusies kunnen worden getrokken met betrekking tot alle Burundese onderdanen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat het over geen enkele informatie beschikt op grond waarvan het zou kunnen stellen dat een Burundese onderdaan, louter op grond van zijn passage of verblijf in België, in de ogen van de Burundese autoriteiten zou kunnen worden verdacht van sympathie voor de oppositie, en dat deze passage of dit verblijf bijgevolg geen enkele Burundese onderdaan blootstelt aan een ernstig risico op vervolging wegens zijn politieke opvattingen of politieke opvattingen die hem worden toegeschreven.

Op basis van artikel 57/5^{quater} van de vreemdelingenwet werd jou de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 09 augustus 2022. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus kan aan een verzoeker om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer het willekeurig geweld als gevolg van het gewapende conflict in het land van herkomst zodanig groot is dat er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat een burger die naar het desbetreffende land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio terugkeert, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980.

Uit informatie in het bezit van het CGVS (zie COI Focus: Burundi " Situation sécuritaire" van 31 januari <https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coifocusburundi.situationsecuritaire20220131.pdf> blijkt dat de veiligheidssituatie in Burundi onstabiel blijft.

Op politiek vlak begon in april 2015 een nieuwe crisis met de aankondiging van president Nkurunziza dat hij een derde mandaat ambieerde. Sindsdien zijn de tegenstanders van het regime (of degenen die als zodanig worden beschouwd) het slachtoffer van ernstige repressie. Latere gebeurtenissen veranderden deze situatie niet. In mei 2018 versterkte een nieuwe grondwet, goedgekeurd door een volksreferendum, namelijk de macht van president Nkurunziza en consolideerde de politieke dominantie van de CNDD-FDD, die mettertijd een "staatspartij" is geworden. In juni 2020 vormde de nieuwe president, Evariste Ndayishimiye (winnaar van de presidentsverkiezingen van mei 2020 die vroegtijdig de eed aflegde na het plotse overlijden van zijn voorganger Pierre Nkurunziza) een regering die uitsluitend bestond uit leden van de CNDD-FDD, waaronder verscheidene "hardliners" van het regime. Waarnemers maken melding van voortdurende systematische aanvallen op leden van de oppositie (of zij die als zodanig worden beschouwd) als onderdeel van een overheidsbeleid.

Wat de veiligheid betreft, wordt Burundi momenteel geconfronteerd met diverse vormen van geweld. Het kan gaan om gewapende conflicten, willekeurige aanvallen op burgers, politiek geweld of criminaliteit.

Hoewel de conflicten tussen de ordetroepen en gewapende groepen sinds juni 2021 weer opleven, blijkt uit de bovengenoemde informatie niet dat de situatie in Burundi een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980 kan worden genoemd. Deze gewelddaden blijven immers uiterst beperkt in tijd en ruimte. Gewapende conflicten en invallen deden zich in 2020 en 2021 vooral voor in de grensprovincies met de DRC en Rwanda en rond het aan Rwanda grenzende Kibira-woud. Hoewel sommige aanvallen werden opgeëist door de rebellenorganisatie RED Tabara, zijn waarnemers van mening dat in de DRC gevestigde gewapende groeperingen geen geloofwaardige en reële bedreiging voor het regime vormen.

Hoewel deze geïsoleerde en sporadische gewelddaden gericht zijn tegen de ordetroepen, militairen en leden van de regeringspartij, werd sinds twee jaar een groter aantal burgers onder de slachtoffers geregistreerd.

Zo waren sinds mei 2021 verscheidene gewapende aanvallen (met name met granaten) op openbare plaatsen (bushaltes, busstation, markt, bioscoop) gericht tegen burgers, zonder dat de daders werden geïdentificeerd of hun motieven werden opgehelderd. Hoewel er sinds mei 2021 sprake is van een opleving van willekeurige aanvallen op burgers, zijn deze aanvallen bijzonder geïsoleerd en sporadisch.

De mensenrechtenschendingen werden na de verkiezingen van 2020 minder intensief. Na de gewapende aanvallen die vanaf mei 2021 plaatsvonden (waarbij slachtoffers vielen onder de burgerbevolking en leden van de ordetroepen en de regeringspartij), is er echter sprake van een opleving van de schendingen en een reactivering van de Imbonerakure. Bij het opsporen van de verantwoordelijken voor deze incidenten maakten verschillende bronnen melding van willekeurige arrestaties en opsluitingen, foltering, seksueel geweld, alsook van gedwongen verdwijningen en buitengerechtigde executies. De onderzoekscommissie van de VN meldt dat personen die verdacht worden van samenwerking met gewapende groepen, werden geïdentificeerd op basis van etnische en/of politieke profilering. Het gaat om opposanten, met name CNL-activisten, ex-FAB-leden en hun familieleden, jonge Tutsi's en sommige repatrianten uit de buurlanden.

Over het algemeen zijn de meeste waarnemers het er nog steeds over eens dat de crisis in de eerste plaats van politieke aard is. De commissie meldt in september 2021 dat de democratische ruimte gesloten blijft en dat de controle op de media en het maatschappelijk middenveld niet afneemt. Zij meldt dat de autoriteiten (hoge ambtenaren, leger, ordetroepen, plaatselijke administratieve autoriteiten en Imbonerakure) zich vooral richten tegen personen die geen steun betuigen aan de CNDD-FDD of aan de president (met name door te weigeren lid te worden van de partij of financiële bijdragen te leveren),

leden van de CNL en soms leden van andere oppositiepartijen, familieleden van echte of vermeende tegenstanders, personen die verdacht worden van betrokkenheid bij gewapende aanvallen of van samenwerking met gewapende groepen.

Uit bovengenoemde objectieve informatie blijkt dat de gewelddadige incidenten die in Burundi werden waargenomen, in hoge mate doelgericht zijn. Bij deze incidenten vallen ook minder slachtoffers dan in de eerste jaren van de crisis.

Het CGVS is derhalve van oordeel dat Burundi, ondanks een nog steeds onstabiele veiligheidssituatie die nauwlettend in het oog moet worden gehouden, momenteel noch in Bujumbura noch in de provincies in de greep is van willekeurig, niet-doelgericht geweld.

Bijgevolg moet worden geconcludeerd dat de huidige situatie in Burundi geen situatie is van "willekeurig geweld" als gevolg van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat het beroep tegen deze beslissing overeenkomstig artikel 39/57, §1, 2e lid, 2° van de Vreemdelingenwet binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing dient te worden ingediend."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een eerste en enige middel beroept verzoekster zich op de navolgende schendingen:

- schending van de artikel 1er, sectie A, lid 2 van het Verdrag van Genève van 28/07/1951 ;
- schending van de artikelen 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ;
- schending van de artikelen 1 tot 3 à 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen ;
- schending van de principes van behoorlijk bestuur, namelijk de zorgplicht ;
- de beoordelingsfout".

Verzoekster ontwikkelt het middel als volgt:

"[...]

"9.2.2. Toepassing van deze regels en beginselen in dit geval

3.1. De tegenpartij voert ten onrechte aan dat een landgeschil nooit onder het Vluchtelingenverdrag van Geneve valt. Immers, wanneer een burger geen toegang meer heeft tot de rechter voor geschillen, zelfs van particuliere aard, is dit een vorm van discriminatie in schending van de artikel 48/3 § 2, al 2 b). Dat was in dit geval het geval. Het was uiteraard niet nodig dit grondgeschil uit de algemene context van vervolging te isoleren, zoals de tegenpartij schijnt te doen. In die zin moet rekening worden gehouden met twee factoren: de vader van de verzoekende partij was lid van een oppositiepartij; bovendien is hij, evenals zijn dochter, van Tutsi-afkomst.

3.2. Het feit dat deze grondkwestie een jaar na het overlijden van verzoekers vader opnieuw is gerezen, is in de Burundese context vrij normaal. In feite is het in het algemeen een probleem dat actueel is gebleven sinds de CNDD-FDD aan de macht is gekomen. De tegenpartij lijkt geen actuele informatie over dit onderwerp te hebben. De plundering van Tutsi-eigendommen is een welbekend programma van de CNDD-FDD.

4.1 Het verband tussen de politieke activiteiten van verzoekers vader en verzoekers angst is door de tegenpartij duidelijk verkeerd begrepen. De verzoekster stelt veeleer dat de betrokken politieke activiteiten zijn gehele gezin zichtbaar hebben gemaakt, kennelijk in negatieve zin. Het feit dat verzoekers broer getuige was geweest van het gebeuren, versterkte die zichtbaarheid.

De gevolgen hiervan zijn door de verzoekende partij uiteengezet en kunnen het best worden toegelicht in antwoord op de argumenten van de tegenpartij.

4.2. De verzoekster was zeker niet volledig op de hoogte van de politieke activiteiten van haar vader. Hiervoor waren twee hoofdredenen: verzoekster interesseerde zich niet zozeer in de politiek en haar ouders hadden haar uit de politiek willen houden in de hoop dat dit haar persoonlijke problemen zou besparen. Zij kon echter wel de mensen zien die haar vader ontmoetten, d.w.z. zijn vrienden, en zij kon ook enkele gesprekken opvangen, hetzij met deze vrienden, hetzij met haar moeder.

4.3 Deze uitsluiting van de verzoekster heeft de vervolgers er niet van weerhouden haar aan te vallen om de redenen die hierboven in punt 2.1 zijn uiteengezet. Daar voegt zij nog aan toe dat een Tutsi-meisje zijn in Burundi tegenwoordig een risicofactor is voor verkrachting door de Imbonerakure milities of zelfs door de politie. Dit is een punt waarop wij zullen terugkomen.

4.4. De bewering dat andere leden van de CNL niet zouden zijn vervolgd, was pure speculatie van de tegenpartij. Verzoekster had van haar moeder en haar oom gehoord dat er familieleden van haar vader in de partij waren die waren gedood of verdwenen, maar zij herinnerde zich de namen niet. Zij zou na haar bevalling naar deze namen kunnen zoeken en ze geven indien de bestreden beslissing nietig wordt verklaard.

Hoe dan ook, het nieuws in Burundi zit vol met gevallen van executies of andere mishandelingen waarvan leden van de CNL het slachtoffer zijn geworden na de verkiezingen van 2020. De tegenpartij maakt dus een beoordelingsfout.

Wat de kennelijke tegenstrijdigheid betreft, heeft de tegenpartij geen rekening gehouden met de gemoedstoestand van de verzoekster, aangezien zij tijdens het persoonlijk onderhoud en tijdens het eerste onderhoud wegens haar zwangerschap in het geheel niet geconcentreerd was. Daar komt nog bij dat zij tijdens het eerste onderhoud geen beroep heeft kunnen doen op een tolk.

5.1. De banalisatie van de verkrachting van de verzoekster is meer dan verrassend. Anders dan de tegenpartij stelt, heeft de verzoekster niet verklaard dat de verkrachting uitsluitend verband hield met de politieke activiteiten van haar vader. Inderdaad, deze activiteiten waren een voorwendsel. In feite bleef de verkrachter haar vertellen dat zij ook trots was zoals de meeste Tutsi-meisjes en de Hutu's verachtte. En dat ze hierop gecorrigeerd moest worden.

5.2 Opgemerkt dient te worden dat de tegenpartij met betrekking tot deze verkrachtingshandeling niet op tegenstrijdigheden of tegenstrijdigheden wijst. Bovendien is de verzoekster zwanger geraakt als gevolg van deze handeling.

5.3. Een verkrachtingsdaad zoals de verzoekster die heeft ondergaan, voldoet, wanneer deze op etnische gronden berust, volkomen aan de hierboven uiteengezette criteria van het Verdrag van Geneve, en is op zichzelf, onafhankelijk van enige andere daad van vervolging, voldoende om internationale bescherming te vragen. Het feit dat de tegenpartij in de motivering van de bestreden beschikking steeds herhaalt dat verzoekster om internationale bescherming verzoekt wegens de politieke activiteiten van haar vader, wijst op een miskenning van de zaak.

6.1. Wat het risico betreft waaraan Burundese onderdanen die in België asiel hebben aangevraagd, zijn blootgesteld, is de beoordeling van de tegenpartij eveneens onjuist.

*6.2. **Allereerst** dienen twee opmerkingen te worden gemaakt. Ten eerste is het duidelijk dat onafhankelijke en objectieve informatie zeldzaam is geworden. Ook staat er dat er bronnen zijn die om veiligheidsredenen anoniem wensen te blijven.*

In de tweede plaats is het niet het feit dat men pas door België is gereisd – zonder er asiel te hebben aangevraagd - dat de bron van de moeilijkheden is, maar veeleer de verdenking dat men niet aan de kant van het CNDD-FDD-systeem staat. Anders is het een publiek geheim dat er verscheidene Burundese onderdanen zijn die na 2015 heen en weer zijn gegaan tussen Burundi en België, ondanks de spanningen tussen de twee landen.

Het feit dat een verblijfsaanvraag in België is ingediend, met name de asielaanvraag, lijkt ons dus relevant.

6.3. Wat de betrouwbaarheid van de analyse betreft, is de door de andere partij gebruikte methode om twee redenen voor kritiek vatbaar.

Eenzijds is de steekproef niet goed representatief (het aantal is zeer klein), zodat geen geldige conclusie kan worden getrokken. Uit de informatie in het CEDOCA-document blijkt dat er tussen begin 2019 en eind 2021 geen gedwongen terugkeer heeft plaatsgevonden en dat er in totaal 13 vrijwillige terugkeergevallen waren. Het is dan ook niet meer dan normaal dat de meeste ondervraagden verklaren dat zij niet op de hoogte zijn van gevallen van mishandeling door de Burundese autoriteiten. Zoals hierboven is aangegeven en tenzij de praktijk is gewijzigd (de raadsman van de verzoeker heeft geen toegang tot de databank van het CGVS!!), hebben Burundese onderdanen immers internationale bescherming kunnen genieten. En dat mensen ervoor kiezen vrijwillig terug te keren, hetzij omdat zij menen geen gevaar (meer) te lopen, hetzij omdat zij het terrein hebben voorbereid door op relaties in te spelen.

Anderzijds wordt geschreven dat verschillende online geraadpleegde bronnen melding maken van problemen die repatrianten uit buurlanden vanaf 2017 ondervinden, waarbij wordt vermeld dat "dit (dat) niet de focus is van deze COI Focus". Een redenering naar analogie zou echter het probleem van de zojuist genoemde steekproef hebben kunnen oplossen.

6.4 Voorts zij gewezen op de volgende informatie, die niet strookt met de conclusies van de tegenpartij. In het COI Focus-document staat bijvoorbeeld dat de onderzoekscommissie voor Burundi, die in 2016 door de Mensenrechtenraad van de Verenigde Naties is ingesteld om mensenrechtenschendingen te onderzoeken, in 2019 meldde dat in grensgebieden mensen op weg naar of vanuit het buitenland werden mishandeld door imbonerakure. De USDOS meldt in zijn mensenrechtenverslagen van 2019 en 2020 dat Burundese onderdanen die terugkeerden uit vluchtelingenkampen in het buitenland het doelwit waren, evenals jongeren die op reis waren gegaan en na hun terugkeer ervan werden verdacht deel uit te maken van gewapende oppositiegroepen. In dezelfde geest meldde de secretaris-generaal van de VN eind 2020 dat de terugkeer van politieke bannelingen "en van degenen die aan de protesten van 2015 hebben deelgenomen, moeilijker blijkt te zijn dan die van andere vluchtelingen. Als CEDOCA geen informatie heeft gevonden over dergelijke schendingen tegen repatrianten uit () België in de periode waarop dit onderzoek betrekking heeft, dan is dat duidelijk te wijten aan de hierboven vermelde methodologische valkuil.

6.5. Ook moet worden gewezen op het grote aantal Burundese vluchtelingen in de wereld, hetgeen een indicatie is van het onopgeloste politieke en veiligheidsklimaat.

6.6. In een recent arrest (arret n° 276878 du 1er septembre 2022 du 1er septembre 2022 dans l'affaire 279853 /X) heeft een rechter van de franstalige kamer van uw Raad terecht bevestigd dat het document waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen, moet worden bijgewerkt. Verzoekster is het eens met deze rechtspraak.

9.3. Verzoek om subsidiaire bescherming

7.1. Volgens artikel 48/4 van de wet van 15/12/1980 "wordt de subsidiaire beschermingsstatus toegekend aan de vreemdeling die niet als vluchteling kan worden beschouwd en die geen beroep kan doen op artikel 9 ter, en ten aanzien van wie er ernstige redenen bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst zou worden teruggezonden (...), hij een reëel risico zou lopen op de in lid 2 bedoelde ernstige schade [...]".

Lid 2 bepaalt dat hetzij de doodstraf of executie (§ 2, onder a)), hetzij foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van de verzoeker in zijn land van herkomst (§ 2, onder b)), hetzij "ernstige bedreigingen van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in een binnenlands of internationaal gewapend conflict (§ 2, onder c)" als ernstige schade worden beschouwd.

In tegenstelling tot de eerste twee categorieën ernstige schade (§ 2 a) en § 2 b)) houdt de derde categorie verband met het bestaan van een intern of internationaal gewapend conflict.

De begrippen "ernstige redenen" en "reëel risico" geven aan dat de verzoeker niet kan volstaan met een verwijzing naar de algemene situatie in zijn land van herkomst, maar een verband met zijn persoon moet aantonen, hoewel dit vereiste niet impliceert dat een individuele dreiging moet worden aangetoond (EHRM, arrest nr. 34245 van 16 november 2009; EHRM, arrest nr. 38437 van 9 februari 2010; EHRM, arrest nr. 42444 van 27 april 2010).

Zoals de Raad hier heeft opgemerkt (CEC, arrest nr. 169112, 06 juni 2016), heeft het EHRM nooit uitgesloten dat een algemene situatie van geweld in een land van bestemming een dusdanig niveau van ernst kan bereiken dat elke uitzetting naar dat land noodzakelijkerwijs in strijd zou zijn met artikel 3 van het EVRM.

Er wordt echter gesteld dat een dergelijke interpretatie alleen zou worden aangenomen in extreme gevallen van algemeen geweld, waarin er een reëel risico van mishandeling bestaat, louter omdat de

betrokkene bij uitzetting aan dergelijk geweld zou worden blootgesteld (in die zin met name: NA tegen het Verenigd Koninkrijk, 17 juli 2008, nr. 25904/07, § 115; Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk, 28 juni 2011, nr. 8319/07 en nr. 11449/07, § 226; en J.H.C tegen het Verenigd Koninkrijk, 20 december 2011, nr. 48839/09, § 54).

7. 2. In dit geval is er reeds op gewezen dat de situatie in Burundi zich snel ontwikkelt. Op het moment dat ik dit schrijf, heeft het land net verkiezingen achter de rug die de CNDD-FDD aan de macht hebben gehouden. Er kan veel gebeuren tussen nu en de hoorzitting in deze zaak. Om deze reden zal de verzoekster zich hier beperken tot het toezenden aan de raadsman van enkele documenten waarin de huidige situatie wordt beschreven. Hij behoudt zich het recht voor, verdere argumenten aan te halen, afhankelijk van de situatie die op de dag van de terechtzitting in deze zaak zal heersen.

10. Verzoek tot nietigverklaring van de bestreden beschikking.

8.1. Artikel 39/2 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980 verleent de Raad de bevoegdheid om een besluit van het CGVS nietig te verklaren wanneer het berust op een wezenlijke onregelmatigheid die de Raad niet kan verhelpen of wanneer essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet kan concluderen dat het bestreden besluit moet worden teruggedraaid of bevestigd.

8.2. In deze zaak beroept verzoekster zich op de volgende elementen:

- Bij het eerste verhoor heeft zij geen gebruik kunnen maken van de diensten van een tolk, maar de tegenpartij heeft niet nagelaten dit verhoor als argument te gebruiken;
- De tolk bij het tweede onderhoud sprak geen Nederlands en de verzoekster weet niet wie haar woorden uit het Frans (de taal van de tolk) in het Nederlands heeft vertaald. In ieder geval wordt dit niet uitgelegd in de notities van het persoonlijk gesprek of ergens anders!
- De verzoekster heeft voor de vaststelling van het bestreden besluit geen aantekeningen van de hoorzitting gekregen, zodat zij haar opmerkingen kon maken, hoewel er tussen het verhoor en de vaststelling van het bestreden besluit een vrij lange periode lag;
- Verzoekster is niet in staat gesteld te communiceren om bewijzen te verzamelen;
- De nota's over de situatie in Burundi zijn niet bijgewerkt;

Om deze redenen dient de bestreden beslissing te worden vernietigd en aan de tegenpartij te worden teruggezonden."

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoekster volgend stuk:

"3) *Burundi • le pouvoir dans une dangereuse surenchère sécuritaire*".

2.3. Bij verweernota van 14 oktober 2022 brengt verweerder de correcte URL betreffende de in de bestreden beslissing gehanteerde landeninformatie, met name het rapport COI Focus "*Burundi : Situation sécuritaire*" van 31 januari 2022, bij.

2.4. Bij aanvullende nota van 13 januari 2023 brengt verweerder middels URL volgende landeninformatie bij:

"COI Focus "*Burundi: Veiligheidssituatie*" van 12 oktober 2022".

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoekster nood heeft aan internationale bescherming.

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid

1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoekster om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van haar verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Zij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoekster aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoekster samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4. Verzoekster voert aan dat zij een gegronde vrees voor vervolging koestert ten aanzien van de Burundese autoriteiten ten gevolge van haar vaders politieke activiteiten. Verzoekster benadrukt in het verzoekschrift dat het grondgeschil van verzoeksters vader met de Burundese autoriteiten moet gezien worden in het licht van haar vaders lidmaatschap bij de oppositiepartij en zijn Tutsi-afkomst.

5. Wat betreft het grondconflict dient in navolging van verweerder te worden vastgesteld dat verzoekster niet weet aan te tonen welke gevolgen zij bij terugkeer naar Burundi zou kennen omwille van dit conflict. Zo verklaarde verzoekster dat zij kort na het overlijden van haar vader in juni 2021 over deze gronden werd aangesproken, maar wist zij niet te verduidelijken wat de huidige situatie omtrent deze percelen is, noch wat haar oom gedaan heeft om dit conflict op te lossen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16).

Redelijkerwijze kan van een verzoekster om internationale bescherming worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren omtrent de evolutie

van haar problemen en haar situatie in zijn land van herkomst. Dat verzoekster naliet dit te doen getuigt van een gebrek aan interesse voor haar voorgehouden problemen en situatie en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van haar ingeroepen vrees voor vervolging.

6. Verder wordt samen met verweerder vastgesteld dat verzoeksters kennis aangaande de politieke activiteiten van haar vader, die beweerdelijk aan de basis van haar eigen problemen liggen, onaannemelijk ontoereikend is.

Verweerder motiveert dienaangaande als volgt:

“Het schaadt uw geloofwaardigheid vervolging te kennen om politieke redenen dat u zo goed als geen kennis heeft over de politieke activiteiten van uw vader, hetgeen aan de basis ligt van de problemen die u verklaart te hebben gekend in Burundi. Het enige wat u weet bij te brengen over de activiteiten van uw vader is het feit dat hij lid was van CNL. Wanneer u wordt gevraagd uit te wijden over wat zijn activiteiten voor deze partij precies inhielden verklaart u hier niets over te weten en hier nooit iets over te hebben gehoord of van te hebben opgemerkt. U zou enkel hebben opgemerkt dat hij met zijn vrienden over politiek praatte en zei dat deze partij de beste was. U herhaalt enkel te weten dat hij lid was (CGVS p.10) maar komt enkel tot deze conclusie omdat u hem hier van tijd tot tijd over hoorde praten (CGVS p.11). Nooit zou u andere activiteiten van uw vader hebben opgemerkt en u weet dan ook niet aan te geven wat er voor u voor zorgde dat u veronderstelt dat uw vader een effectief lid is van deze partij. Wanneer u wordt gevraagd wat voor u aangaf dat uw vader lid is van deze partij en niet enkel een sympathisant die met zijn vrienden over politiek praat, weet u hier geen enkel antwoord op te bieden. U verwijst daarbij louter naar uw verklaringen dat hij omwille van zijn politieke activiteiten om het leven zou zijn gebracht (CGVS p.12). Zodoende weet u zelfs niet aan te geven wat voor u leidt tot de conclusie dat uw vader actief bij deze partij zou betrokken zijn. Voorts blijkt uit uw verklaringen dat u nooit heeft opgemerkt dat uw vader ooit voordien enige problemen kende omwille van zijn politieke betrokkenheid. U weet niet of hij ooit al eerder onder druk werd gezet omwille van zijn politieke activiteiten (CGVS p.16). Evenmin weet u enige specifieke reden aan te halen om dewelke uw vader op dat moment zou zijn aangevallen. U verklaart niet te weten of iets gebeurd was waardoor zij hem thuis kwamen opzoeken (CGVS p.17). Ook over de andere leden van CNL die u meent te kennen weet u niets over hun effectieve betrokkenheid bij de partij. U verklaart dat uw oom eveneens betrokken was bij de partij maar ook over zijn activiteiten meent u niets af te weten (CGVS p.12). Zelfs over CNL op zich heeft u zo goed als geen enkele kennis. U verklaart er niet veel over te weten, het enige wat u weet is dat zij een oppositiepartij zijn, wat het acroniem betekent en wie de leider van de partij is. U geeft geen idee waar deze partij voor staat en kent geen enkele andere vooraanstaande persoon binnen deze partij (CGVS p.22). Dat u helemaal niets meent af te weten van de activiteiten van uw vader en de achtergrond van zijn problemen zorgt er reeds voor dat u niet weet te overtuigen omwille van deze activiteiten zelf problemen te hebben gekend of te zullen kennen bij een terugkeer naar Burundi.”

Verzoekster voert in het verzoekschrift geen nuttig verweer tegen voormelde terechte en pertinente motieven, die steun vinden in het administratief dossier.

Verzoekster stelt in het verzoekschrift louter dat ze zich niet interesseerde in politiek en dat haar ouders haar uit de politiek wilden houden in de hoop dat dit haar persoonlijke problemen zou besparen. Dit vormt echter een loutere *post factum* uitleg die niet kan worden aangenomen ter verschoning van verzoeksters *quasi* onbestaande kennis inzake de politieke activiteiten van haar vader. Dat verzoekster dermate onwetend is inzake haar vaders vermeende politieke activiteiten en dat verzoekster zelfs niet kan aangeven wat ervoor zorgde dat zij veronderstelt dat haar vader effectief lid was van de partij CNL kan enkel doen besluiten dat haar verklaringen omtrent haar vaders politiek engagement niet op waarheid berusten.

Van verzoekster, die stelt dat zij vreest voor haar leven omwille van het politiek activisme van haar vader, mag worden verwacht dat zij zich inlicht(te) over het voorgehouden engagement van haar vader. Haar gebrek aan kennis betreft de kern van haar asielaanspraak en brengt de geloofwaardigheid van het aanspraak ernstig in het gedrang. Van iemand die haar land van herkomst heeft ontvlucht omwille van bepaalde problemen mag meer belangstelling worden verwacht in de oorzaak en evolutie van deze problemen. Daar de vlucht uit het land van herkomst een gebeurtenis met een enorme impact op verzoeksters leven is, kan redelijkerwijze worden verwacht dat haar oom en haar moeder haar reeds voor dan wel na haar vertrek zouden ingelicht hebben over de oorzaak van haar problemen en waarom het noodzakelijk was dat zij haar land van herkomst diende te verlaten.

Minstens mag worden verwacht dat verzoekster verduidelijking vraagt en dat haar familieleden die dan ook verschaffen. Ook al zouden verzoeksters ouders haar “*uit de politiek willen houden*”, zoals wordt aangevoerd in het verzoekschrift, kan worden verwacht dat zij achteraf vragen zou stellen over het politiek activisme van haar vader en zich grondig zou informeren over de problemen die hij, dan wel andere familieleden, hierdoor zouden ondervonden hebben. Dit klemt te meer omdat verzoekster momenteel 25 jaar oud is, aan een Keniaanse universiteit wou studeren (notities persoonlijk onderhoud, p. 8) en meent een nood te hebben aan internationale bescherming. Verzoeksters gebrek aan interesse ondergraaft de geloofwaardigheid van haar vermeende vrees voor vervolging. Gelet op de voorstaande vaststellingen acht de Raad het evenmin ernstig dat verzoekster in haar verzoekschrift meedeelt dat ze bereid is om na haar bevalling de namen van de verdwenen of gedode familieleden van haar vader die lid waren van de partij op te zoeken “*indien de bestreden beslissing nietig wordt verklaard*”.

Tevens dient te worden opgemerkt dat verzoekster op 8 mei 2022 met de bus naar Kampala reisde, daar blijkbaar een procedure doorliep om een visum te verkrijgen om in Nederland op te treden op een festival en vervolgens op 27 juni 2022 per bus terugkeerde naar Burundi teneinde op 29 juni 2022 per vliegtuig naar België te reizen. De vaststelling dat verzoekster het risico nam om vanuit Kampala per bus terug te keren naar Burundi om zich een paar dagen later per vliegtuig naar België te begeven, waardoor ze duidelijk het (herhaalde) risico nam zich te laten identificeren door de Burundese autoriteiten, betreft andermaal een aanduiding dat verzoeksters vrees voor vervolging ingevolge de voorgehouden activiteiten van haar vader niet gegrond is.

7. Verder stelt verweerder in de bestreden beslissing terecht dat verzoekster uiteenlopende verklaringen heeft afgelegd bij de DVZ en het CGVS met betrekking tot de bezoeken aan haar huis. Zo verklaarde verzoekster tijdens het persoonlijk onderhoud dat er slechts één keer mensen bij haar thuis gekomen zijn, dat zij daarbij niet eens binnenkwamen en dat er niets gerelateerd aan CNL in haar huis aanwezig was (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 19). Bij de DVZ stelde verzoekster dan weer dat er ook op 3 februari 2022 mensen naar haar huis kwamen en pakketten van CNL hebben gevonden en meegenomen en dat verzoekster op dat moment door hen werd meegenomen en aangerand (vragenlijst CGVS, vraag 3.5).

7.1. Wat betreft de vastgestelde tegenstrijdigheid voert verzoekster in het verzoekschrift aan dat er geen rekening werd gehouden met haar gemoedstoestand, aangezien zij tijdens het persoonlijk onderhoud en tijdens haar onderhoud op de DVZ wegens haar zwangerschap in het geheel niet geconcentreerd was.

In de mate dat verzoekster in het kader van onderhavige procedure aanvoert dat geen rekening werd gehouden met haar (beweerde) procedurele noden dient te worden verwezen naar artikel 48/9, § 4 van de Vreemdelingenwet dat inzake bijzondere procedurele noden stelt:

“De ambtenaren van de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen beoordelen of de verzoeker om internationale bescherming bijzondere procedurele noden heeft en nemen deze in acht door het verlenen van passende steun tijdens de procedure, voor zover deze noden voldoende zijn aangetoond en voor zover de in dit hoofdstuk bedoelde rechten in het gedrang zouden komen en hij niet zou kunnen voldoen aan de hem opgelegde verplichtingen. De beoordeling van de bijzondere procedurele noden is op zich zelf niet vatbaar voor beroep” (de Raad onderlijnt).

Het feit dat de evaluatie van de bijzondere procedurele noden op zich niet vatbaar is voor beroep staat er niet aan in de weg dat die evaluatie wordt bekritiseerd in het kader van een beroep ingesteld tegen de beslissing tot verwerping of onontvankelijkheid van haar verzoek om internationale bescherming.

De Raad kan wel nagaan of verzoekster, rekening houdend met haar profiel van specifieke kwetsbaarheid, passende steun heeft gekregen in het licht van de doelstelling dat de verzoekster de rechten moet kunnen genieten en zich moet kunnen gedragen naar de verplichtingen die haar worden opgelegd tijdens de hele procedure.

Verweerder kon terecht besluiten dat er in hoofde van verzoekster geen sprake is van bijzondere procedurele noden. Te dezen dient benadrukt dat het aan verzoekster is om aan te geven dat zij mogelijk problemen zou kennen gedurende de procedure. De asielinstanties konden geen dergelijke conclusies afleiden uit verzoeksters profiel en verklaringen, noch uit de elementen in het administratief dossier.

Immers, de vragenlijst “*bijzondere procedure noden*” bevat geen elementen waaruit kan blijken dat verzoekster eventuele bijzondere procedurele noden kenbaar maakte. Verzoekster heeft op geen enkel moment aangegeven dat zij omwille van haar zwangerschap niet in staat zou zijn om deel te nemen aan de gevoerde procedure, noch om enige andere reden. Toen in het begin van het persoonlijk onderhoud op het CGVS aan verzoekster gevraagd werd hoe haar gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken verlopen was, gaf zij niet aan dat zij toen te kampen had met concentratiestoornissen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3). Uit een eenvoudige lezing van verzoeksters verklaringen blijkt bovendien duidelijk dat aan verzoekster eenvoudige en duidelijke vragen werden gesteld, die zij goed kon volgen en waarvan zij de logica en de inhoud correct begreep. Evenmin gaf verzoekster tijdens dan wel na afloop van haar persoonlijk onderhoud op het CGVS aan dat zij moeite had om zich te concentreren. Zij bevestigde bovendien uitdrukkelijk dat zij geen opmerkingen had over het verloop van het persoonlijk onderhoud (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 24). Ook verzoeksters advocaat heeft op geen enkel moment te kennen gegeven dat verzoekster omwille van haar (zwangere) toestand niet in staat zou zijn om deel te nemen aan de onderhavige procedure. Verzoekster brengt evenmin enig medisch of psychologisch rapport bij ter adstructie van haar concentratiestoornissen ten gevolge van haar zwangerschap, laat staan dat zij enig stavingsstuk bijbrengt waaruit blijkt dat zij verhinderd is om volwaardige verklaringen af te leggen in het kader van de asielpcedure.

Uit het voorgaande kan dan ook enkel blijken dat verzoeksters rechten in het kader van de asielpcedure gerespecteerd worden en dat zij heeft kunnen voldoen aan haar verplichtingen.

7.2. Daarnaast betoogt verzoekster dat zij tijdens het onderhoud bij de DVZ geen beroep heeft kunnen doen op een tolk.

Samen met verweerder wordt vastgesteld dat verzoekster blijkens de bijlage 25 aangaf dat zij bijstand wenste van een tolk Swahili, maar dat zij bij de DVZ geen bezwaar formuleerde tegen het gegeven dat het gehoor aldaar werd afgenomen in het Engels (“*Verklaring betreffende procedure*” van 14 juli 2022). Uit lezing van verzoeksters verklaringen, zoals afgelegd bij de DVZ, kan bovendien niet blijken dat zij de vragen niet begreep. De verklaringen van verzoekster en de vragenlijst werden aan haar voorgelezen in het Engels en door haar ondertekend. Verzoekster was aldus in de gelegenheid om naar aanleiding van deze vragenlijst bijkomende opmerkingen te maken of correcties aan te brengen, doch heeft geen enkele concrete opmerking gemaakt met betrekking tot de communicatie tussen de dossierbehandelaar en haarzelf. Verzoekster maakt bij aanvang van het persoonlijk onderhoud melding van het feit dat het interview bij de DVZ in het Engels had plaatsgevonden, maar wijst geen concrete communicatieproblemen aan of zaken die verkeerd werden genoteerd. Verzoekster gaf nergens expliciet aan dat zij het Engels onvoldoende beheerste om haar asielmotieven uiteen te zetten, maar stelde zich enkel de vraag of alles werd goed genoteerd werd (“*U had al een kort interview bij DVZ, hoe is dat gegaan?*”, “*Ik had gevraagd het interview in Swahili te doen maar ze hebben gezegd dat ze geen tolk hadden dus hebben we het in het Engels gedaan, ik weet niet of alles goed genoteerd werd.*”, “*Heeft u er alle redenen kunnen aangeven waarom u uw land hebt verlaten?*”, “*Ik denk dat ik het meeste gezegd heb op wat ze vroegen.*”, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3). Verzoekster maakt dan ook niet aannemelijk dat haar tegenstrijdige verklaringen aangaande de bezoeken aan haar huis te wijten zijn aan het feit dat het interview bij de DVZ in het Engels verliep.

Voor zover verzoekster in het verzoekschrift nog aanstipt dat de tolk [Swahili] tijdens het persoonlijk onderhoud geen Nederlands sprak en zij niet weet wie haar woorden uit het Frans (de taal van de tolk) naar het Nederlands heeft vertaald, kan worden opgemerkt dat de *protection officer* de vertaling van het Frans naar het Nederlands heeft uitgevoerd. Artikel 51/4 verhindert niet dat de dossierbehandelaar zich tijdens het persoonlijk onderhoud uitdrukt in een vreemde taal, *in casu* het Frans, en zelf de rol van tolk waarneemt wanneer hij die taal beheerst. Ten overvloede dient vastgesteld dat verzoekster in het verzoekschrift geen communicatieproblemen heeft aangehaald tussen haarzelf, de tolk en de *protection officer*, noch kan dit blijken uit de notities van het persoonlijk onderhoud.

Bijkomend kan – in navolging van verweerder – nog worden opgemerkt dat verzoekster België is binnengekomen in het gezelschap van een groep personen die verklaarden dansers te zijn die naar Nederland wouden doorreizen om er op te treden (zie bijlage 11), en dat alle leden van de groep – en dus ook verzoekster – bij de initiële controle prima Engels gesproken hebben (document Federale Politie met als onderwerp “*onduidelijk reismotief*” van 30 juni 2022).

Aldus kan worden vastgesteld dat de informatie en verklaringen verkregen tijdens het procedureverloop voor de DVZ evenals in het kader van verzoeksters onderhoud op het CGVS betrouwbaar zijn en in aanmerking kunnen worden genomen voor wat betreft de beoordeling van verzoeksters verzoek om internationale bescherming.

De in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden in verzoeksters verklaringen blijven overeind en ondermijnen wel degelijk de geloofwaardigheid van het door haar opgehangen asielaansluitingsverhaal.

8. Verzoekster kan niet worden bijgetreden waar zij in het verzoekschrift aanvoert dat er inzake haar verklaringen met betrekking tot de door haar voorgehouden ondergane verkrachting geen tegenstrijdigheden konden worden vastgesteld.

Zo wordt in de bestreden beslissing op goede gronden als volgt gemotiveerd:

“Vervolgens legt u tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot een element die de kern van uw relaas uitmaakt, wat uw geloofwaardigheid verder ondermijnt. U verklaart dat slechts één keer naar uw huis werd gekomen en dat zij daarbij niet eens binnen kwamen. U verklaart dat er geen andere momenten zijn geweest waarbij mensen bij u thuis kwamen om jullie lastig te vallen. U verklaart zelfs niets gerelateerd aan CNL in huis te hebben (CGVS p.19). Voor de Dienst Vreemdelingenzaken echter stelt u hiermee in strijd dat op 03 februari 2022 opnieuw mensen naar uw huis kwamen en pakketten van CNL hebben gevonden en meegenomen. Het is bovendien eveneens in dit kader dat u het seksueel misbruik dat u zou ondergaan hebben situeert. U stelt namelijk op dat moment door hen te zijn meegenomen en aangerand te zijn geweest (zie vragenlijst CGVS vraag 5). Deze twee versies van de door u aangehaalde feiten zijn dan ook zodanig tegenstrijdig dat zij uw geloofwaardigheid volledig ondermijnen. Het feit dat u aanhaalt dat gedurende uw eerste interview fouten kunnen zijn gemaakt aangezien dit in het Engels verliep (CGVS p.3) biedt hiervoor onvoldoende verschoning. Het feit dat u een ingrijpende gebeurtenis als een aanval op uw huis de ene keer wel vermeldt en een volgende keer volledig achterwege laat kan bezwaarlijk louter te wijten zijn aan het feit dat u zich niet volledig vrij kon uitdrukken in het Engels.”

Bovendien dient opgemerkt dat verzoekster, waar zij bij de DVZ nog aangaf dat zij op 3 februari 2022 uit haar huis werd meegenomen en aangerand (vragenlijst CGVS, vraag 3.5), tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde dat zij op 4 februari 2022 onderweg naar huis aangesproken werd vanuit een voertuig, onder dwang naar een huis gebracht en daar seksueel misbruikt werd (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 13-14, p. 20).

Verzoeksters incoherente verklaringen ondermijnen de geloofwaardigheid van de door haar voorgehouden aanranding.

9. Verder stelt verweerder in de bestreden beslissing terecht het volgende:

“Daarenboven is het gezien uw profiel weinig geloofwaardig dat u zelf geïmagineerd zou zijn geweest omwille van de activiteiten van uw vader, die bovendien ondertussen overleden is. U verklaart op geen enkele manier zelf politiek actief te zijn of ook maar enige interesse te hebben in politiek. U bent niet lid van enige organisaties of politieke bewegingen, nam nooit deel aan politieke activiteiten, ging nooit manifesteren of protesteren en verklaart zelfs dat politiek u in het geheel niet interesseert (CGVS p.9-10). Ook het feit dat u verklaart helemaal niets te weten over CNL, de partij waardoor u problemen zou hebben gekend, toont aan dat u er geen enkele politieke interesse op na houdt (CGVS p.21-22). Gezien uw volledig apolitieke profiel is het reeds op zich uiterst opmerkelijk dat u de aandacht zou trekken en dat in die mate dat zij u naar het leven zouden staan.

Ook aan het feit dat u het misbruik dat u zou hebben gekend kadert binnen enige politieke vervolging omwille van uw vader kan sterk getwijfeld worden. Zo verklaart u geen enkel probleem te hebben gekend in de periode na het overlijden van uw vader tot aan het moment dat u op straat werd aangesproken. U verklaart dat uw oom u nooit iets zei over problemen in deze periode en dat u evenmin zelf enige problemen had opgemerkt (CGVS p.17-18). U verklaart zelf geen problemen te hebben gekend en in die periode door niemand te zijn benaderd. Ook van andere vrienden van uw vader hoorde u niet dat zij enige problemen kenden (CGVS p.20). U zou daarenboven buiten het moment dat u werd onder dwang meegenomen nooit persoonlijk zijn aangesproken met betrekking tot de activiteiten van uw vader (CGVS p.18), wat het des te opmerkelijk maakt dat u alsnog om deze reden problemen zou kennen. U weet daarbij evenmin enige aanleiding aan te halen waarom u meer dan een half jaar later opnieuw om politieke redenen geïmagineerd zou zijn geweest. U verklaart niet te weten of iets veranderde in uw situatie en herhaalt dat u met niemand enige problemen had voordien (CGVS p.20).

Dat u uit het niets vanwege de activiteiten van uw vader, die meer dan een half jaar eerder was overleden, opnieuw problemen zou kennen, is weinig aannemelijk. Bovendien heeft u in de twee maanden na dit incident evenmin enige problemen gekend die u er toe brachten het land te verlaten (CGVS p.21). Het valt derhalve moeilijk aan te nemen dat de door u aangehaalde feiten het gevolg zouden zijn van de politieke activiteiten van uw vader."

Verzoekster biedt in het verzoekschrift geen nuttig verweer tegen voormelde terechte en pertinente motieven die steun vinden in het administratief dossier.

Voor zover al enig geloof wordt gehecht aan de door verzoekster voorgehouden aanranding, kan gelet op de terechte en pertinente vaststellingen van verweerder geenszins worden aangenomen dat deze aanranding verband hield met de voorgehouden, doch geenszins aangetoonde politieke activiteiten van verzoeksters vader.

10. Verzoekster stelt in het verzoekschrift dat de verkrachting niet uitsluitend verband hield met de politieke activiteiten van haar vader en wijst erop dat haar verkrachter haar bleef vertellen dat zij ook trots was zoals de meeste Tutsi-meisjes en de Hutu's verachtte.

In de mate dat verzoekster aanvoert omwille van etnische redenen vervolging te vrezen, dient te worden opgemerkt dat verzoekster noch bij de DVZ, noch bij het CGVS heeft aangegeven dat zij omwille van haar etnische afkomst werd aangerand of een vrees voor vervolging koestert.

Los van de voorgaande vaststellingen inzake de ongeloofwaardigheid van de door verzoekster voorgehouden verkrachting, dient vastgesteld dat verzoekster tijdens het persoonlijk onderhoud nooit uitdrukkelijk heeft gesteld dat zij aangerand werd omwille van haar etnie. Verzoekster hield immers voor dat zij werd aangerand omwille van de politieke activiteiten van haar vader en dat zij dit wist *omdat* verwezen werd naar haar Tutsi-etnie en haar vader (*"Waarom denkt u dat het te maken heeft met de Problemen van uw vader?"*, *"Toen de persoon me aan het verkrachten was, hij zei woorden als 'jullie meisjes Tutsi, jullie zijn heel fier en hautain, je minacht de andere.' Hij zei dat als ik zo verder ging, dat dit maar hetzelfde was, dat ze me hetzelfde zouden laten ondergaan dan wat mijn vader had ondergaan."*, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 18).

De Raad benadrukt hierbij dat van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor haar leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag verwacht worden dat zij alle elementen ter ondersteuning van haar verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die betrekking hebben op haar vrees ten aanzien het land van herkomst.

Verzoekster heeft weliswaar verklaard dat zij Tutsi is, maar heeft doorheen de procedure nergens aangegeven dat zij omwille van haar etnische afkomst een vrees heeft ten aanzien van Burundi, laat staan dat zij dit concreet heeft toegelicht.

Verzoekster tracht in het verzoekschrift haar etnie te betrekken bij haar asielrelaas. Deze 'rechtzetting' in het verzoekschrift is echter laattijdig en ongegrond. Verzoekster toont hiermee de door haar voorgehouden vervolgingsfeiten niet aan, noch dat deze zijn ingegeven door een van de criteria die verband houden met het Vluchtelingenverdrag (Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951).

11. Gelet op voorgaande vaststellingen kan volledigheidshalve worden opgemerkt dat, aangezien geen geloof wordt gehecht aan de politieke activiteiten van verzoeksters vader, noch aan de bewering dat de aanslag op verzoeksters vader enige politieke inslag had, evenmin kan worden aangenomen dat het vermeende grondconflict – voor zover al geloofwaardig – is ingegeven door politieke redenen.

De loutere bewering in het verzoekschrift dat de plundering van Tutsi-eigendommen een welbekend programma van de CNDD-FDD is, zonder ook maar enig concreet element aan te brengen die deze bewering onderbouwt, kan geen afbreuk doen aan de vaststelling dat het voorgehouden grondconflict geen politieke grondslag heeft.

Derhalve kan inzake verzoeksters voorgehouden vrees voor vervolging omwille van het grondconflict geen verband worden vastgesteld met één van de vijf vervolgingsgronden vermeld in het Vluchtelingenverdrag, te weten ras, religie, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging.

12. Verder wordt in de bestreden beslissing, op grond van de hierin aangehaalde landeninformatie, met recht gemotiveerd als volgt:

“**Ten slotte** meent het Commissariaat-generaal in het licht van de objectieve informatie waarover het beschikt (Cedoca, COI Focus: « Burundi – Le traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays » van 28 februari 2022 https://www.cgira.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_burundi_le_traitement_reserve_par_les_autorites_nationales_a_.20220228.pdf) dat het

loutere feit dat een Burundese onderdaan in België heeft verbleven of er is doorgereisd, meer bepaald als verzoeker om internationale bescherming, niet van dien aard is dat hierdoor, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging ontstaat indien hij naar Burundi terugkeert.

Ten eerste, hoewel in 2015 de betrekkingen tussen België en Burundi verslechterden, blijkt uit de objectieve informatie dat de diplomatieke betrekkingen tussen Burundi en de Europese Unie en specifiek België sinds enkele jaren ontspannen.

Hoewel verwijzingen naar "kolonistoren" nog steeds vaak voorkomen in het discours van hooggeplaatste politici, is de vijandigheid van de Burundese staat ten opzichte van België sinds 2018 afgenomen.

Zo hebben er sinds eind 2020 verscheidene officiële ontmoetingen op hoog niveau plaatsgevonden tussen president Ndayishimiye of zijn minister van Buitenlandse Zaken, Albert Shingiro, en vertegenwoordigers van de Europese Unie en haar lidstaten, waaronder België, zowel in Bujumbura als in Europa. Op 15 februari 2022 vloog president Ndayishimiye naar Brussel om deel te nemen aan de top tussen de Europese Unie en de Afrikaanse Unie op 17 en 18 februari 2022. Dit is het eerste bezoek van een Burundees staatshoofd aan Europa sinds 2014.

Deze ontspanning in de relaties tussen Burundi en België wordt bovendien bevestigd en benadrukt door verschillende door Cedoca gecontacteerde bronnen, die van mening zijn dat individuele verblijven van Burundese onderdanen hierdoor in het algemeen minder verdacht en minder riskant worden.

Wat de terugkeer van Burundese onderdanen naar hun land betreft, hoewel de Dienst Vreemdelingenzaken tussen 2019 en 2022 13 vrijwillige terugkeren registreerde, meldde de DVZ dat er in diezelfde periode geen gedwongen terugkeer had plaatsgevonden.

De Dienst Vreemdelingenzaken benadrukt dat de plaatselijke autoriteiten in geval van gedwongen repatriëring vooraf worden ingelicht want de laissez-passers worden uitgereikt op basis van de vluchtgegevens die de DVZ aan de ambassade van het desbetreffende land verstrekt. De DVZ deelt echter nooit mee dat een persoon een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. Er is dus geen reden om aan te nemen dat de Burundese autoriteiten ervan op de hoogte zouden kunnen zijn dat een van hun onderdanen die naar het land is teruggekeerd, in België een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. Hoewel de eind 2021 aangenomen wet tot regeling van de migraties naar Burundi de illegale binnenkomst, het illegale verblijf en het illegale vertrek uit het land strafbaar stelt, heeft Cedoca bovendien geen enkele wettelijke bepaling gevonden die veroordeelt dat iemand internationale bescherming heeft aangevraagd of in Europa heeft verbleven.

Vervolgens, wat de aanwezigheid van de Burundese autoriteiten op de luchthaven van Bujumbura betreft, waren de meeste gesprekspartners van het CGVS het eens over de aanwezigheid van de politie - met name de medewerkers van het Commissariaat-generaal voor Migratie (de vroegere "police de l'air, des frontières et des étrangers" (P.A.F.E.), die de immigratie en emigratie regelt en de reisdocumenten controleert) - en over de aanwezigheid van de Nationale Inlichtingendienst (SNR), hoewel ze niet allemaal dezelfde autoriteiten vermelden. Andere afzonderlijke gesprekspartners melden de aanwezigheid van andere instellingen zoals de nationale politie, agenten van het presidentschap, militairen, ontvangers van de Burundese belastingdienst en gezondheidsmedewerkers van het Nationaal Instituut voor Volksgezondheid.

Eenmaal op Burundese bodem maakt geen enkele contactpersoon melding van specifieke procedures of controles voor Burundezers die naar het land terugkeren.

Bovendien stelde de door de Mensenrechtenraad van de Verenigde Naties opgerichte onderzoekscommissie voor Burundi sinds maart 2020 vast dat de vijandigheid jegens gerepatrieerden is afgenomen en maakt geen enkel internationaal verslag over de mensenrechtensituatie in Burundi sinds 2019 melding van problemen bij de terugkeer op het grondgebied van Burundese onderdanen die vanuit België (of andere plaatsen) per vliegtuig terugkeren.

Het Commissariaat-generaal heeft van zijn gesprekspartners geen precieze of concrete informatie gekregen over eventuele problemen waarmee uitgeprocedeerde verzoekers om internationale bescherming in Europa, met name in België, worden geconfronteerd. Het CGVS beschikt dus niet over aanwijzingen dat een Burundese onderdaan die naar Burundi terugkeert, problemen met zijn autoriteiten zou hebben alleen omdat hij door België is gereisd of in België heeft verbleven.

Hoewel sommige gesprekspartners afzonderlijk melding maakten van eventuele probleemsituaties voor bepaalde categorieën van personen (leden van de burgermaatschappij, journalisten, politieke

tegenstanders, personen die openlijk kritiek hebben op de regering, enz.) of voorbeelden noemden van personen die werden onderworpen aan ernstige verhoren, werden gearresteerd of zelfs opgesloten, stelt het Commissariaat-generaal vast dat geen van deze gesprekspartners ook maar de geringste concrete informatie verstrekten over de identiteit en het profiel van de genoemde voorbeelden.

Het Commissariaat-generaal merkt evenwel op dat de meesten als enig concreet geval dat van Beatrice Nyamoya noemen, die in november 2021 bij haar terugkeer naar Burundi werd gearresteerd en een week lang werd vastgehouden. Het Commissariaat-generaal stelt echter vast dat zij uit Rwanda - en niet uit België - terugkeerde en wijst op een aantal zeer specifieke elementen van haar profiel die de aandacht van de autoriteiten kunnen trekken: zij is een bekende activiste voor vrouwenrechten en is verwant met een politieke tegenstander in ballingschap die kritisch staat tegenover de regering. Het gaat hier dus om een specifiek geval van een persoon met een profiel van politieke tegenstander, zodat uit dit individuele geval geen algemene conclusies kunnen worden getrokken met betrekking tot alle Burundese onderdanen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat het over geen enkele informatie beschikt op grond waarvan het zou kunnen stellen dat een Burundese onderdaan, louter op grond van zijn passage of verblijf in België, in de ogen van de Burundese autoriteiten zou kunnen worden verdacht van sympathie voor de oppositie, en dat deze passage of dit verblijf bijgevolg geen enkele Burundese onderdaan blootstelt aan een ernstig risico op vervolging wegens zijn politieke opvattingen of politieke opvattingen die hem worden toegeschreven."

Verzoekster slaagt er in het verzoekschrift niet in om afbreuk te doen aan de voormelde motieven van de bestreden beslissing waarbij wordt vastgesteld dat het loutere feit dat een Burundese onderdaan in België heeft verbleven of er is doorgereisd, meer bepaald als verzoekster om internationale bescherming, niet van dien aard is dat hierdoor, wat haar betreft, een gegronde vrees voor vervolging ontstaat indien zij naar Burundi terugkeert.

In tegenstelling tot wat verzoekster middels een selectieve lezing van enkele passages uit de door het CGVS gehanteerde landeninformatie en haar kritiek op de gehanteerde methodologie tracht te laten uitschijnen, dient worden vastgesteld dat uit de aangehaalde informatie wel degelijk duidelijk blijkt dat volgens de gecontacteerde en geraadpleegde bronnen een louter verblijf in België bij een terugkeer naar Burundi op zich geen risico met zich meebrengt op problemen met de Burundese autoriteiten.

Ook blijkt hieruit duidelijk dat, hoewel een verzoek om internationale bescherming een risico-verhogende factor kan vormen, de Burundese autoriteiten van dergelijk verzoek niet in kennis worden gesteld.

Voorts wordt hierin uitdrukkelijk gesteld dat noch de mensenrechtenrapporten sedert 2019, noch de veelheid aan gecontacteerde bronnen concrete voorbeelden aanhalen van problemen voor Burundese onderdanen die via de lucht terugkeren naar dit land vanuit België of vanuit andere landen. In de geraadpleegde informatie en bronnen werd door Cedoca geen informatie teruggevonden met betrekking tot schendingen ten aanzien van personen die vanuit westerse landen, waaronder België, werden gerepatriëerd naar Burundi. Er wordt in de geraadpleegde COI Focus van 28 februari 2022 evenmin melding gemaakt van gevallen waarbij Burundese onderdanen die gerepatriëerd worden problemen kennen omwille van hun Tutsi etnie.

Aldus dient op basis van de voorliggende informatie te worden besloten dat verzoeksters loutere verblijf in België en het indienen van een verzoek om internationale bescherming bij een (al dan niet gedwongen) terugkeer naar Burundi op zich geenszins kan volstaan om te besluiten tot een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.

Voor zover verzoekster verwijst een Franstalig arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en meent dat de informatie van verweerder niet voldoende recent is, dient te worden opgemerkt dat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht. De rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft geen precedentwaarde en elk dossier wordt individueel beoordeeld.

Verzoekster gaat er met haar betoog in het verzoekschrift bovendien aan voorbij dat zij zelf ook de nodige informatie kan aanreiken. Verzoekster beperkt zich tot enkele loutere en summier verwijzingen naar algemene informatie, maar brengt hiervan de bronnen niet bij, ook niet middels URL. Verzoekster legt dan ook geen informatie neer die aan de voormelde, door verweerder bijgebrachte landeninformatie afbreuk zou kunnen doen, noch brengt zij informatie of elementen bij waaruit kan blijken dat de analyse van de door verweerder gehanteerde informatie incorrect of gedateerd en niet langer actueel zou zijn.

Het enkele feit dat een verzoek om internationale bescherming werd ingediend in België door een persoon met Burundese nationaliteit volstaat derhalve niet om *an sich* een gegronde vluchtelingenrechtelijke vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Dat verzoekster ook zelf van mening is dat dit niet volstaat, kan overigens worden afgeleid uit het gegeven dat zij het nodig achtte het hoger ongeloofwaardig bevonden asielrelaas te fabriceren.

13. Wat betreft het door verzoekster neergelegde artikel "*Burundi: Le pouvoir dans une dangereuse surenchère sécuritaire*" van 10 juli 2022, doet deze bijgebrachte informatie geen afbreuk aan de voormelde vaststellingen. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op verzoeksters persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geïsoleerd of vervolgd. Verzoekster dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

14. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

15. In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Ingevolge deze vaststellingen, toont verzoekster niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie, alsook naar de motivering en informatie zoals bijgebracht bij aanvullende nota van 13 januari 2013, waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in Burundi geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster biedt in het verzoekschrift geen dienstig verweer tegen deze motiveringen.

Samen met verweerder wordt vooreerst vastgesteld dat in de bestreden beslissing middels hyperlinks verwezen wordt naar de landeninformatie waarop verweerder zich heeft gesteund, doch dat één van deze internetlinks een fout bevat waardoor deze niet naar de online vindplaats van de door de commissaris-generaal gehanteerde informatiebron leidt. Los van de vaststelling dat verzoekster in onderhavig verzoekschrift geen enkele opmerking dienaangaande maakt, voegt verweerder de betrokken bron alsnog toe aan zijn verweernota van 14 oktober 2022. Het betreft de URL die verwijst naar de COI Focus "*Burundi : Situation sécuritaire*" van 31 januari 2022.

Verzoekster houdt in het verzoekschrift een algemeen en theoretisch betoog inzake de subsidiaire bescherming en verwijst dienaangaande naar jurisprudentie van het EHRM en de Raad. Daarnaast stelt verzoekster dat de situatie in Burundi zich snel ontwikkelt en dat er net verkiezingen plaatsvonden in Burundi. Verzoekster brengt echter geen elementen bij waaruit zou kunnen worden afgeleid dat de voormelde analyse van de veiligheidssituatie en/of de informatie waarop deze analyse steunt heden niet langer actueel zou (den) zijn. Het door verzoekster bij het verzoekschrift neergelegde krantenartikel "*Burundi: Le pouvoir dans une dangereuse surenchère sécuritaire*" van 10 juli 2022 wijst onder meer op de overbepanning van politie en militairen in Bujumbura en schetst het actueel gespannen klimaat. Hieruit kan echter geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) worden afgeleid.

Uit de voorliggende informatie, met inbegrip van de COI Focus "*Burundi*" van 12 oktober 2022 zoals aangebracht in de aanvullende nota van 13 januari 2023, kan geen enkel concreet gegeven worden afgeleid dat de situatie in Burundi van zulke aard zou zijn dat deze beantwoordt aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg toont verzoekster niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van deze bepaling.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien april tweeduizend drieëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS